

Yhtälöitä
1966, XI, 25.

— Schel Léoné, Tarló's István Károlymunka —
...görbe merede) utalok,

nyarok és roventis

a peremeken lombhullató erdő...

egyedül kaktatimisz kérvő ösz van... de kután...

Neptelen a határ —

csak a völgy végén mészogyalak

hózat építenek a meglevő mellé...

minny nem volt itt semmi

agreg. hantok a roventis kért,

a legyén onvafok, lakok —

most mindeu rendezett,

vagy legalább is arra felé hajló...

elteleu ott feketellett egy menhalom,

aprított tőrife esparokk nyamott,

elavott remil és lim-lam —

de a kért igen szép

a kornaly munka nyoma is látán...

ez volt a föld felett —

és a föld alatt ?

Ombar mellett beselény nyam

vörrel-nárral

hideg és rétek; haradé, rokadé);

műke hallgatóg onlefolok

és erdőrepp csoppok —

méhetetlen csund, illetve a vörseppel

olykor, de csak ritkán idét is jöste) ... elmilést...

Itt a formok és a rime) — átvandlör haronl)

feltünne), vannak és eltünnek.

határak finom és elmosódott,
de mégis a létező valóság

szücsa datáljái —

vannak, de rejtvé;

ittélben mint a vakok a külvilágot;

csak sejtjük, hogy vannak —

karbid lámpa fényrel, mintha életnél;

félig való világok kifejezői.

beleolvadnak a homorú miklókba —

arok, fogva tartják

ésék így néma rép sárvölgyei;

álmatk és vátnak közömbösen,

de talán még se —

olyanok mint az álmosó csipkeóra vagy köpökke

és itt több csipkeóra, de lehet se áll,

mindegyik van egy horogot,

aki finom odamegy-odalep, kővár és mogyog:

"elbredni kell" és a titkokat börtön elcsélni:

vegint tudomásul a természet mindenhol mindig rép:

füed felett és füed alatt, megfényszerű, vagy vakítottak

csak élelem és ézés kell hozzá —

ésék a kánok, mijsunk vele a rőrat

és akaszt az ember mindig csodákat láthat..."

1966. XI. 26 Füzesabony-Rábos...